

Similia sunt quae apud Scholiastam ad O. C. 1375. legimus: τουτο ἀπαξάπαντες οἱ πρὸ ἡμῶν παραλελοίπασιν· ἔχει δὲ τὰ ἀπὸ τῆς ἱστορίας οὕτως· οἱ περὶ Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην δι' ἔθους ἔχοντες τῷ πατρὶ Οἰδίποδι πέμπειν ἐξ ἑκάστου ἱερείου μοῖραν τὸν ὦμον, ἐκλαθόμενοι ποτε, εἴτε κατὰ ῥαστώνην εἴτε ἐξ ὄτου οὔν, ἰσχίον αὐτῷ ἔπεμψαν· ὁ δὲ μικροψύχως καὶ τελέως ἀγεννῶς, ὡμῶς γοῦν ἀρὰς ἔθετο κατ' αὐτῶν δόξας κατολιγωρεῖσθαι. Ταῦτα ὁ τὴν κυκλικὴν Θηβαΐδα ποιήσας ἱστορεῖ οὕτως·

Ἴσχίον ὡς ἐνόησε, χαμαὶ βάλεν, εἶπέ τε μῦθον·
ὦμοι ἐγὼ, παῖδές μοι ὀνειδέειον τόδ' ἔπεμψαν.
εὐχθῶ Διὶ βασιλῆϊ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
χερσὶν ὑπ' ἀλλήλων καταβήμεναι Ἄϊδος εἴσω.

Τὰ δὲ παραπλήσια τῷ ἐποποιῶ καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις. καὶ ἔοικε τὸ τῆς ἱστορίας ἤκειν ἐπὶ πολλούς, ὡς καὶ παρά τινι ἐκτεθῆναι αὐτὰ πρὸς τὸ γελοιότερον διὰ τούτων⁷⁾.

Ἄει δ' ὀρῶντί γ' ὀξύ, καὶ τυφλὸς ἦν.
θυσίας γὰρ ἀπαρχὰς γέρας ἐπέμπομεν πατρί,
περισσὸν ὦμον, ἔκκριτον γέρας· τὸ δὴ
γε συγκόψαντες, οὐ μεμνημένοι,
λήσειν δοκοῦντες, ἀντὶ τοῦ κεκομμένον
ἐπέμψαμεν βόειον· ὁ δὲ λαβῶν χερσὶ
ἔγνω παφήσας, εἶπέ τ' ἐκ θυμοῦ τάδε·
τίς μοι τόδ' ἀντόμοιον μισητὸν κρέας
πέμπων; γέλω δὴ με ποιοῦνται κόροι,
θύοντες ὑβρεῖ· τυφλὸς οὐ τοι γνώσεται,
οὕτω λέγοντες· ὦ θεοί, μαρτύρομαι
ἐγὼ τὰδ' ὑμᾶς, καὶ κατεύχομαι κακὰ
αὐτοῖσιν, αὐτοὺς τῶνδε δις τόσα σχέθειν.
χαλκῶ δὲ μαρμαίροντες ἀλλήλων χροῶ
σφάζοιεν ἀμφὶ κτήμασιν βασιλικοῖς

Καὶ Μένανδρος ἐν Ναυκλήρῳ·

Ὅ τε Πολυνείκης πῶς ἀπώλετ' οὐχ ὀραῖς;

De hac Scholiastae annotatione rectissime mihi G. Dindorfius Praefat. Annot. ad Soph. Tragg. Oxon. 1836. edit. p. X sqq. iudicasse videtur, ut non possim, quin ipsa eius verba adscribam: „Nihil in his est,“ inquit, „quod ex antiquioribus grammaticis petitum esse possit praeter ea, quae ex Thebaide et Aeschyli Menandrique fabulis afferuntur. Cetera quinti ad summum sextive, vel inferioris adeo saeculi hominem produnt; quod quum non animadvertissent critici, ignoti istos poetae senarios de Oedipo alii ex tragici alicuius dramate satyrico esse excerptos iudicarunt, quae Elmsleii fuit sententia ad Euripidis Medeam p. 91., alii ad Eubulum aliosve comicos rettule-

7) In his qui sequuntur versibus diligentissime servandas codicis scripturas putavi, etiam manifesto vitiosas.